

Arrest

nr. 222 803 van 18 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 19 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Sierra Leone nationaliteit en werd geboren op X 1991 in X Town. In 1999 verhuisde u naar Freetown waar u woonde met uw ouders, broers en zussen. U verklaarde homoseksueel te zijn en u ontmoette A.B.J. in het ziekenhuis waar u als verpleger werkte. U begon een relatie met hem in 2017. A.B.J. was katholiek en u, hoewel u door uw familie als moslim opgevoed werd, begon samen met hem naar de kerk te gaan waarna u ook christen werd. Begin 2018, toen u zich aan het klaarmaken was om naar de kerk te gaan werd u aangevallen door uw vader en jongeren van de moskee.

U werd vastgebonden en geslagen tot u beloofde dat u terug naar de moskee zou komen en vergeten dat u homoseksueel bent. A.B.J. bracht u daarna naar Makene waar u ging herstellen van de aanval. Toen u daar aan het herstellen was, kwam A.B.J. u zeggen dat er mensen op zoek waren gekomen naar u in het ziekenhuis en dat u het land moest verlaten. Na 1 maand in Makene, verliet u met het vliegtuig Sierra Leone en ging u naar België waar u aankwam in maart 2018 en er internationale bescherming verzocht op 26 maart 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat uw vader u mishandelde omdat u zich van de islamitische religie afkeerde en dat u sinds 2017 naar de kerk “Saint peter The rock” ging (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Vreemd genoeg verklaarde u bij DVZ eveneens dat u moslim bent toen er u naar uw religie gevraagd werd (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier). Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wat uw religie is, zei u dat u moslim bent. Toen er u dan gevraagd werd of u niet bij DVZ verklaard had dat u niet langer moslim bent, zei u dat u veranderd bent “maar geboren werd in een moslim huis”. Opnieuw gevraagd wat uw religie dan was, zei u dat u christen bent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

*Toen er u dan gevraagd werd sinds wanneer u naar de kerk ging in Sierra Leone, zei u dat u dit doet sinds u **20 jaar** oud bent en gevraagd naar welke kerk u dan ging, zei u dat u naar de **katholieke** kerk Saint Peter's rock ging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5). U werd geboren op 6 juni 1991 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4) wat dus zou betekenen dat u naar de kerk ging sinds 2011.*

Toen er u tijdens uw interview bij DVZ gevraagd werd naar welke kerk u ging, zei u nochtans dat u naar deze kerk ging sinds 2017 (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u A.B.J. ontmoette in 2017 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7) en dat hij u voorstelde aan het christendom waarna u van religie veranderde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5). In 2017 was u, gezien u in 1991 geboren werd, 26 jaar oud.

Er moet dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer u naar de kerk begon te gaan in Sierra Leone.

U verklaarde dat u niet gedoopt werd als christen en toen er u gevraagd werd wat de eucharistie of heilige communie is, zei u dat ze je iets in de kerk geven dat je in je mond steekt. Gevraagd wat dit dan voorstelt, zei u dat dit het bloed van Christus is. Gevraagd wat ze dan aan mensen geven om op te drinken dat het bloed van Christus voorstelt, zei u dat u “de echte naam” kwijt bent. Er werd u dan gezegd dat ze tijdens de heilige communie ook iets geven dat het lichaam van Christus voorstelt maar u zei niet te weten wat (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6).

Dat u van 2017 tot 2018 met A.B.J. naar de katholieke kerk ging en zo zelf christen werd maar dan niet eens kan uitleggen wat de eucharistie of heilige communie inhoudt (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier) is volstrekt ongeloofwaardig.

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u van religie zou veranderd zijn en katholiek christen werd in Sierra Leone.

U verklaarde dat uw vader u aanviel omdat u homoseksueel bent en een relatie had met A.B.J. (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat u ongeveer 20 jaar oud was toen u ontdekte dat u homoseksueel was (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, wanneer het u begon te dagen dat u op mannen viel, zei u opnieuw dat u ongeveer 20 jaar oud was. Gevraagd of u daarvoor dan nooit dacht dat u homoseksueel zou kunnen zijn, zei u dan van wel. Opnieuw gevraagd hoe oud u dan was toen u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot een andere man, zei u dan eerst "in de twintig" om daarna te zeggen dat u 15 jaar oud was. Wanneer er u dan gevraagd werd of u, toen u 15 jaar oud was, meteen wist of u homo was of eerst nog twijfelde, zei u dat u toen geen twijfels had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de leeftijd die u had waarop u voor het eerst zou beseft hebben dat u aangetrokken werd tot andere mannen. Hoewel u eerst herhaaldelijk zegt dat u ongeveer 20 jaar was toen u dat beseftte, zegt u daarna dat u al op uw 15 jaar geen twijfels had over uw seksuele geaardheid.

Hoewel u dus verklaarde dat u geen twijfels had over uw homoseksuele geaardheid toen u 15 jaar was, verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook dat u een vrouwelijke partner had, een vriendin, toen u 15 -16 jaar oud was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Gevraagd hoe het dan kwam dat u een relatie had met een meisje toen u 15-16 jaar oud was, zei u dat jullie toen op school zaten en dat de relatie niet verder ging. Toen er u dan gevraagd werd waarom u toen een relatie had met dat meisje als u op die leeftijd al wist dat u homoseksueel was, ontweek u de u gestelde vraag en zei u dat die relatie nergens naartoe ging. Ook wanneer er u gevraagd werd waarom u dan die relatie begon, ontweek u de vraag en zei u dat het niet werkte, dat u wist dat het geen deel van u was en dat u besloot te zijn wat u bent (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Dat u al zeker zou zijn van uw seksuele geaardheid toen u 15 jaar oud was maar daarna toch een relatie met een meisje begint is opmerkelijk te noemen, zeker aangezien u verklaarde dat u nooit geprobeerd hebt om uw seksuele geaardheid te negeren of ooit gedacht hebt dat het gevoelens waren die misschien zouden overgaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Ook toen er u gevraagd werd of u soms dingen deed om uw homoseksualiteit te verbergen, zich anders voordoen of interesse in meisjes veinzen, zei u dat u niets met meisjes had en geen gevoelens had voor meisjes (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

*Er moet ook vastgesteld worden dat u weinig doorleefd kon vertellen over het moment waarop u beseft zou hebben dat u homoseksueel bent. Toen er u gevraagd werd hoe u reageerde toen u voor het eerst gevoelens ervaarde voor andere mannen, wat er in u opkwam toen u voor het eerst beseftte dat u zich aangetrokken voelde tot andere mannen, zei u enkel dat u zich goed voelde vanbinnen. **Gevraagd of u dan, toen u 15 jaar oud was, meteen wist of u homo was of nog twijfelde, zei u dat u geen twijfels had** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).*

Wanneer er u dan gevraagd werd hoe dat ging, de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid en of dat ineens ging of er tijd over ging, zei u dat het "stap voor stap was" tot u het omarmde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Hoewel u dus verklaarde dat u zich goed voelde vanbinnen en dat u geen twijfels had over uw geaardheid toen u voor het eerst beseftte dat u op mannen viel, zegt u dan wel dat de bewustwording van uw seksuele geaardheid stap per stap ging en dat er dus wel tijd over zou gegaan zijn voor u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid.

Ook toen er u gevraagd werd te vertellen over het moment waarop u beseftte dat u homoseksueel bent en te beschrijven hoe u daarmee omging, zei u enkel dat u gewoon dacht dat u een sterke relatie zal hebben en dat dit een goed gevoel was voor u (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat u een relatie had in Sierra Leone met A.B.J. en toen er u toen gevraagd werd of dat de enige relatie was die u hebt gehad, bevestigde u dit en zei u dat u hem in het ziekenhuis leerde kennen (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter, zei u dat u, voor u A.B.J. ontmoette, nog een andere partner gehad hebt, O.K.. U zei dat hij tijdens de overstromingen stierf, rond 2014-2015 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Opnieuw moet dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Over uw verklaarde relatie met A.B.J. en over uw verklaringen over homoseksuele relaties in het algemeen moet er opgemerkt worden dat deze het niveau van de clichés niet weet te overstijgen.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u homoseksueel of biseksueel bent, zei u dat u biseksueel bent. Gevraagd wat u daarmee bedoelde zei u dat u "de man" bent en dat dit betekent dat u seks hebt met uw partner. Gevraagd of u het verschil kent tussen biseksualiteit en homoseksualiteit, zei u dat u het verschil niet kent. Gevraagd of u enkel gevoelens voor mannen hebt of gevoelens voor mannen en vrouwen, zei u dat u "meer gevoelens" voor mannen hebt en normaal geen gevoelens voor vrouwen hebt. Toen er u dan gevraagd werd wat u precies bedoelde toen u zei dat u de man bent in een relatie met een andere man, zei u dat u de man bent omdat u seks hebt met A.B.J.. Toen u er dan op gewezen werd dat deze ook een man is, zei u dat dit niet zo is omdat u normaal seks met hem hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11)

Toen er u dan gevraagd werd of dat zo gaat in een relatie tussen twee mannen, dat er 1 van de 2 de man is, bevestigde u dit en zei u dat 1 de man is en de andere... Gevraagd wat de andere dan is, zei u dat deze de vrouw is in de relatie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12).

Dat u verklaart dat in een relatie tussen twee mannen, een van deze mannen een man is en de andere een vrouw, geeft veeleer de clichématige wijze weer waarop u homoseksualiteit en homoseksuele relaties percipieert, dan dat deze verklaringen wijzen op werkelijke, doorleefde ervaringen.

In dat opzicht moet er ook opgemerkt worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw vader wist dat u een relatie had met A.B.J. omdat u de hele tijd samen was met hem op het strand. Over dit strand zei u dat **de homoseksuele mensen zich aan de ene kant van het strand bevinden en de "normale" mensen aan de andere kant.**

Gevraagd of u dan bedoelt dat homoseksuelen niet normaal zijn, zei u dat u bedoelde dat de andere mensen, mensen zijn die niet bij de homoseksuelen horen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Over A.B.J. verklaarde u dat jullie samen waren in 2017-2018 en dat hij Nigeriaan is. Gevraagd van waar in Nigeria hij kwam, zei u het niet te weten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). Ook wanneer A. van Nigeria naar Sierra Leone verhuisde, verklaarde u niet te weten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Ook de reden waarom hij, als Nigeriaan, een kliniek opende in Sierra Leone en niet in Nigeria zei u niet te kennen. Verder zei u ook niet te weten wat zijn etnische afkomst is, niet te weten waar zijn familie in Nigeria woont, niet te weten of hij broers en zussen heeft en niet te weten of zijn ouders nog leven (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

U zei dat u nu geen contact meer hebt met A.B.J. nadat u hem voor de laatste keer zag in Sierra Leone omdat u zijn nummer niet hebt en ook geen telefoon meer hebt. U zei dat u uw telefoon verloor toen u aangevallen werd door uw vader en de jongeren van de moskee (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18). U verklaarde nochtans eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u aangevallen werd door uw vader en jongeren van de moskee, dat u de aanval afsloeg met uw arm en dat u daarna een bericht stuurde naar Joseph om u te komen ophalen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9).

U verklaarde verder ook niet te weten hoe de situatie voor homoseksuelen is in Nigeria en toen er u gevraagd werd of A.B.J. eerdere homoseksuele relaties had voor jullie samen waren, zei u dat u niemand ontmoet hebt bij hem, **dat u niet weet of hij al eerdere relaties heeft gehad** en dat u nooit iemand zag bij hem toen u bij hem was. Wanneer er u dan gevraagd werd of hij al relaties had voor hij met u was, zei u "dat zal wel maar ik heb er nooit gezien".

Gevraagd of jullie daarover spraken, zegt u dan dat u hem dat wel gevraagd zou hebben en dat hij u zou gezegd hebben dat hij in Nigeria wel een relatie zou gehad hebben en daar zelfs een lange relatie had met een andere man (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18). Opnieuw legt u dus tegenstrijdige verklaringen af.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u homoseksueel zou zijn. Bijgevolg kon er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u twee medische attesten neer, een attest waarin er letsels vastgesteld worden aan uw linkerschouder en een verslag over de operatie die u hiervoor onderging. In het medisch attest d.d. 25 mei 2018 staat dat, volgens uw verklaringen (selon les dires de la personne), deze letsels het gevolg zijn van marteling omwille van uw seksuele geaardheid en uw bekering tot het christendom. De arts baseert zich hier dus duidelijk enkel op uw verklaringen. Het is niet aan de arts om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 19 maart 2019 in een eerste middel een schending aan van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Hij herhaalt zijn vluchtredenen.

Verzoeker wijst erop dat objectieve bronnen bevestigen dat "homoseksuele in Sierra Leone vaak zware mishandelingen ondergaan aan de hand van de bevolking zowel als van de politie, vanaf arrestatie, foltering en dood tot stigmatisatie en sociale afkeuring". Hij haalt internationale rapporten dienaangaande aan ("Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sierra Leone : information sur le traitement réservé aux homosexuels par la société et les autorités gouvernementales; voies de droit et protection offertes aux homosexuels ayant fait l'objet de mauvais traitements (2005-2006), 22 February 2007"; "Association internationale des lesbiennes, gays, bisexuels, trans et intersexes (ILGA), « Homophobie d'Etat - Une enquête mondiale sur le droit à l'orientation sexuelle: criminalisation, protection et reconnaissance », juin 2017" ; "Human Dignity Trust, « The Criminalisation of consensual same-sex sexual relations across the commonwealth - Developments and opportunities », 2017").

Verzoeker meent dat, verder dan gearresteerd en mishandeld te worden, homoseksuelen ook sociale stigmatisatie ondergaan, in het kader van de sterke homofobie in Sierra Leone. Verzoeker verwijst hierbij naar internationale rapporten ("Note D'orientation Du HCR Sur Les Demandes De Reconnaissance Du Statut De Réfugié Relatives À L'orientation Sexuelle Et À L'identité De Genre , UNHCHR, Novembre 2008" ; "Guide Et Principes Directeurs Sur Les Procédures Et Critères À Appliquer Pour Déterminer Le Statut Des Réfugiés Au Regard De La Convention De 1951 Et Du Protocole De 1967 Relatifs Au Statut Des Réfugiés, Réédité, Genève, Décembre 2011" ; "UNHCR, Principes directeurs sur la protection internationale n°9 - Demandes de statut de réfugié fondées sur l'orientation sexuelle et/ou l'identité de genre dans le contexte de l'article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou de son Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, 23.10.2012").

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5, en 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Verzoeker legt uit dat hij *"de vraag van de verwerende partij heeft begrepen in de zin van: Wat is de religie die in zijn woning wordt toegepast? Volgens welke godsdienst heeft hij zich ontwikkeld?"*.

Verzoeker bevestigt verder dat zijn problemen in 2017 begonnen en dat hij nadat hij A.B.J. ontmoette de kerk begon te bezoeken. Hij legt uit dat hij *"nooit beweerde dat hij 20 was toen zijn problemen begonnen"* en meent dat *"dit een fout is (van hem? van de protection officier?)"*.

Verzoeker betoogt dat hij, integendeel tot wat de verwerende partij beweert, heeft verklaard *"wat de eucharistie inhoudt. Hij legde uit dat de eucharistie de tijd is waarin de priester iets in de mond van de gelovigen en het bloed van Christus geeft"*. Verder meent hij dat *"het onderzoek door verwerende partij van verzoekers kennis van het christendom minimalistisch was. Slechts een halve pagina van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker is gewijd aan deze vraag (NPO, p. 6). Met uitzondering van het verloop van de eucharistie en de bron van de naam van de kerk die door verzoeker werd bezocht, werd hem geen enkele vraag gesteld over zijn religieuze overtuigingen en het christendom. De verzoeker legt uit dat hij elke zondag naar de kerk gaat en dat hij onder andere de christelijke feestdagen kent."* Verzoeker wijst erop dat hij zich niet *"heeft bekeerd tot het christendom. Hij begon de kerk te bezoeken en zich af te keren van de islam het jaar voordat hij zijn land van herkomst verliet. Hij is trouwens niet gedoopt. Het is daarom redelijk dat hij de praktijken van de kerk nog niet volledig kent."* Verzoeker stelt dat de perceptie van zijn omgeving met betrekking tot zijn religieuze overtuigingen belangrijk is en wijst erop dat zijn vader en leden van de moskee opmerkten dat verzoeker zich had afgekeerd van de islam ten behoeve van het christendom, wat voor hen helemaal niet aanvaardbaar is.

Wat betreft zijn seksuele geaardheid legt verzoeker uit dat *"hij begon te voelen dat hij seksueel aantrekkelijk was voor mannen toen hij ongeveer 15 jaar oud was maar dat hij ongeveer 20 jaar oud was toen hij overtuigd was van zijn seksuele geaardheid. Hij legt uit dat tussen zijn 15 en 20 jaar oud hij vermoedde dat hij homoseksueel was maar stelde zichzelf veel vragen. Het was hierover niet duidelijk tijdens zijn persoonlijk onderhoud."* Verzoeker betreurt dat verweerder hem niet heeft geconfronteerd met zijn inconsistente verklaringen. Over zijn relatie met een meisje merkt verzoeker op dat verweerder hem geen inhoudelijke vraag heeft gesteld hieromtrent. Verder stelt hij dat hij met dat meisje uitging, maar dat hij nooit gevoelens of seksuele aantrekking voor haar heeft gehad en dat ze nooit samen een seksuele relatie hebben gehad.

Waar verweerder stelt dat verzoeker weinig doorleefd kan vertellen over het moment waarop hij beseftte dat hij homoseksueel is, meent verzoeker dat hij detailleerde *"wat hij voelde toen hij zich bewust werd van zijn homoseksualiteit. Hij verklaarde dat hij geleidelijk (NPO, p. 13: « stap voor stap ») beseft heeft van zijn homoseksualiteit. Hij verklaarde dat hij zich goed, opgelucht, maar ook angst voelde omdat homoseksualiteit in Sierra Leone niet wordt geaccepteerd (NPO, p. 13)."*

Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn homoseksuele relaties, legt hij uit dat toen hem werd gevraagd bij de DVZ of zijn relatie met A.B.J. zijn enige *"relatie"* was, hij de term *"relatie"* hoorde als *"romantische relatie"* en dat dit de reden is waarom hij bevestigend heeft geantwoord. Hij verklaart dat *"zijn relatie met O.K. puur platonisch was. Hij voelde nooit liefde voor O.K., in tegenstelling tot wat hij voelde voor A.B.J."*.

Verzoeker stelt verder dat als *"hij de termen 'de vrouw zijn' en 'de man zijn' gebruikte toen hij uitlegde over zijn seksualiteit met A.B.J."*, hij dit alleen deed *"uit schaamte om explicietere termen te gebruiken. Het is duidelijk dat de terminologie 'de man zijn' betekent de persoon die 'actief' of die 'penetreert' in tegenstelling tot de terminologie 'de vrouw zijn' die betekent de persoon die in het koppel 'passief' is of die 'wordt gepenetreerd'. Het is inderdaad algemeen bekend dat bij homoseksuele koppels vaak (maar niet altijd) iemand actiever wordt beschouwd en de ander als passief (Nouvel Observateur, « Du sexe entre homos actifs et passifs : cinq clichés démontés », [https:// www.nouvelobs.com/rue89/rue89-rue69/20110513.RUE2082/du-sexe-entre-homos-actifs-et-passifs-cinq-cliches-demontes.html](https://www.nouvelobs.com/rue89/rue89-rue69/20110513.RUE2082/du-sexe-entre-homos-actifs-et-passifs-cinq-cliches-demontes.html) - stuk 6)."*

Verzoeker betoogt verder dat, gezien hij in een homofob klimaat opgroeide en leefde, niet onredelijk is dat “hij, toen hij sprak over plaatsen die door homoseksuelen bezocht werden (het strand), de zogenaamde “normale” mensen tegen homoseksuelen stelde (de homoseksuele mensen zich aan de ene kant bevinden en de « normale » mensen aan de andere kant). De verzoeker is alleen maar zich bewust van zijn verschil. Hooguit kan de verwerende partij hem de schuld geven van het gebruik van onhandige woorden.”. Verzoeker benadrukt dat hij, wanneer hem gevraagd werd te beschrijven wat homoseksualiteit voor hem betekent, zich heeft uitgedrukt in termen die echte gevoelens weerspiegelen (notities, p. 14).

Hoewel verzoeker niet veel weet over het leven van A.B.J. in Nigeria - omdat hij er niet over wilde praten – meent hij dat hij nochtans veel andere informatie over hem heeft gegeven, die verweerder niet aanhaalt (NPO, p. 17-18).

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sierra Leone : information sur le traitement réservé aux homosexuels par la société et les autorités gouvernementales; voies de droit et protection offertes aux homosexuels ayant fait l'objet de mauvais traitements (2005-2006), 22 February 2007, SLE102205.EF, <https://www.refworld.org/docid/469cda44c.html>

4. Association internationale des lesbiennes, gays, bisexuels, trans et intersexes (ILGA), « Homophobie d'Etat - Une enquête mondiale sur le droit à l'orientation sexuelle: criminalisation, protection et reconnaissance », juin 2017, pp. 112-113, https://ilga.org/downloads/2017/ILGA_State_Sponsored_Homophobia_2017_French.pdf

5. Human Dignity Trust, « The Criminalisation of consensual same-sex sexual relations across the commonwealth-Developments and opportunities », 2017, pp. 218-219, <https://www.equalrightstrust.org/ertdocumentbank/The%20criminalisation%20of%20consensual%20same-sex%20relations%20across%20the%20commonwealth%20developments%20and%20opportunities.pdf>

6. Nouvel Observateur, « Du sexe entre homos actifs et passifs : cinq clichés démontés », https://www.nouvelobs.com/rue89/rue89-rue69/20110513_RUE2082/du-sexe-entre-homos-actifs-et-passifs-cinq-cliches-demontes.html”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde Sierra Leone te zijn ontvlucht nadat hij er werd aangevallen omwille van zijn christelijk geloof en homoseksuele geaardheid. Verzoeker maakt echter noch zijn voorgehouden geloof, noch zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk.

2.4.2. Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingzaken dat hij sinds 2017 naar de kerk “*St. Petrus The Rock in Calabatown*” ging, en niet meer naar de moskee (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Wanneer verzoeker, eveneens bij de DVZ, gevraagd werd naar zijn religie, antwoordde hij echter “*moslim*” (verklaring DVZ, punt 9). Ook wanneer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar zijn religie, stelde hij moslim te zijn (“*Wat is uw religie?*”, “*Moslim.*”, “*Welk type islam, soenniet of sjiïet?*”, “*Gewoon moslim.*”, notities van het persoonlijk onderhoud van 7 januari 2019 (hierna: notities, p. 5).

2.4.3. Waar verzoeker betoogt dat hij “*de vraag van de verwerende partij heeft begrepen in de zin van: Wat is de religie die in zijn woning wordt toegepast? Volgens welke godsdienst heeft hij zich ontwikkeld?*”, vindt dit geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker werd herhaaldelijk gevraagd naar zijn religie - niet de religie van zijn familie - en antwoordde consequent dat hij moslim was. Pas na confrontatie met het gegeven dat verzoeker zelf steeds aangaf dat hij moslim was, stelde verzoeker dat hij christen was (notities, p. 5). De vaststelling dat verzoeker zichzelf als moslim aanduidt, en zijn antwoord pas wijzigt naar christen naarmate hij inziet dat dit niet zinnig is, ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden christelijke religie.

2.4.4. Verder stelde verzoeker bij de DVZ dat hij sinds 2017 naar de kerk “*Saint Peter The Rock*” ging (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij deze kerk bezocht sinds hij de leeftijd van 20 jaar - in 2011 - had (notities, p. 5). Verzoeker voegde eraan toe dat hij A.B.J. ontmoette en dat deze hem meenam naar de kerk (notities, p. 5). Uit verzoekers latere verklaringen blijkt echter dat verzoeker A.B.J. ontmoette in 2017, toen verzoeker 26 jaar was (notities, p. 7). Verzoekers wijzigende verklaringen over wanneer hij voor het eerst naar de kerk ging, tonen aan dat zijn verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.5. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat zijn problemen in 2017 begonnen en dat hij nadat hij A.B.J. ontmoette de kerk begon te bezoeken. Hij legt uit dat hij “*nooit beweerde dat hij 20 was toen zijn problemen begonnen*” en meent dat “*dit een fout is (van hem? van de protection officier?)*”. De loutere bevestiging van één van de uiteenlopende verklaringen, en ontkenning van de andere, kan verzoekers tegenstrijdige verklaringen niet verschonen.

2.4.6. Voorts dient vastgesteld dat verzoeker niet gedoopt werd als christen en niet weet wat de eucharistie of heilige communie precies inhoudt. Zo omschreef verzoeker de eucharistie / heilige communie als “*iets dat ze je geven in de kerk en je in je mond steekt*” en stelde hij dat men “*het bloed van christus*” moet drinken. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij heeft verklaard “*wat de eucharistie inhoudt. Hij legde uit dat de eucharistie de tijd is waarin de priester iets in de mond van de gelovigen en het bloed van Christus geeft*” en wijst erop dat echter niet wist dat wijn het bloed van Jezus voorstelt en brood (of de hostie) het lichaam (notities, p. 6; Wikipediapagina’s “*Eucharistie*” en “*Heilige Communie*”). Verzoeker kan met deze gebrekkige kennis niet aantonen dat hij een bekering nastreeft en een bijzondere belangstelling heeft in de kerkdiensten die hij naargelang de versie, sedert 2011 of 2017, heeft bijgewoond. Verzoeker is immers niet op de hoogte dat de communie een verbondenheid met Jezus Christus in de gedaante van brood en wijn betekent (Wikipediapagina Heilige Communie). Verder meent verzoeker dat “*het onderzoek door verwerende partij van verzoekers kennis van het christendom minimalistisch was. Slechts een halve pagina van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker is gewijd aan deze vraag (NPO, p. 6). Met uitzondering van het verloop van de eucharistie en de bron van de naam van de kerk die door verzoeker werd bezocht, werd hem geen enkele vraag gesteld over zijn religieuze overtuigingen en het christendom. De verzoeker legt uit dat hij elke zondag naar de kerk gaat en dat hij onder andere de christelijke feestdagen kent.*”. De Raad herneemt dat niet geloofwaardig is dat verzoeker elke zondag naar de kerk gaat, maar de eucharistie / heilige communie, wat in elke mis aan bod komt, niet kan toelichten. Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat hem werd gevraagd waarom hij christen werd en wat hem meer aantrok in het christendom dan in de islam (notities, p. 5). Verzoeker stelde dat hij christen werd omdat A.B.J. in zijn leven kwam en omdat islam een slechte religie is (notities, p. 5), wat echter niet kan overtuigen. Waar verzoeker erop wijst dat hij zich niet “*heeft bekeerd tot het christendom. Hij begon de kerk te bezoeken en zich af te keren van de islam het jaar voordat hij zijn land van herkomst verliet. Hij is trouwens niet gedoopt. Het is daarom redelijk dat hij de praktijken van de kerk nog niet volledig kent.*”, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij voor zijn problemen begonnen de intentie had zich te laten dopen (notities, p. 6) en de kerk wekelijks bezocht.

Aldus kan verwacht worden dat verzoeker beter bekend is met de praktijken tijdens de misviering. Gelet op voorgaande maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij naar de katholieke kerk ging, noch dat hij een katholiek christen is. Ook ter terechtzitting herhaalt verzoeker dat hij naar de mis ging/gaat maar dat hij niet bekeerd is. Verzoeker kan niet geloofd worden dat hij een bijzondere belangstelling heeft voor het christelijke geloof, laat staan de bedoeling heeft zich te bekeren. Immers zelfs al zou zijn intentie pas van 2017 zijn (zie laatste versie van de feiten) dan nog heeft hij twee jaar later geen stappen gezet tot een bekering en dit terwijl hij in België is en er geen hinderpalen kunnen blijken. Verzoekers bewering mishandelt te zijn omwille van een bekeringsdrang is niet aangetoond en komt verzonnen voor.

2.4.7. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging in Sierra Leone omwille van zijn homoseksuele geaardheid, dient vooreerst opgemerkt dat de Raad er zich bewust van is dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is doch stelt met UNHCR dat de seksuele oriëntatie niettemin dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Er zijn geen redenen voorhanden die erop kunnen wijzen dat verzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong, dit niet overtuigend kan toelichten.

2.4.8. Verzoeker legde echter tegenstrijdige verklaringen af over de leeftijd waarop hij voor het eerst besepte dat hij aangetrokken was tot mannen. Hoewel verzoeker aanvankelijk herhaaldelijk stelde dat hij ongeveer 20 jaar was toen hij besepte aangetrokken te zijn door mannen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities, p. 12), gaf hij later aan dat hij reeds op zijn 15 jaar geen twijfels had over zijn seksuele geaardheid (notities, p. 12). Verzoekers wijzigende verklaringen over de leeftijd waarop hij zich bewust werd van zijn homoseksuele geaardheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien kan niet worden ingezien - noch weet verzoeker toe te lichten - dat, indien verzoeker reeds op zijn 15 jaar geen twijfels meer had over zijn homoseksuele geaardheid, hij toch nog een relatie aanging met een meisje op zijn 15 à 16 jaar (notities, p. 12). Dit klemmt te meer nu verzoeker verklaarde dat hij zijn seksuele geaardheid onmiddellijk aanvaardde en nooit geprobeerd heeft deze te negeren, noch gedacht heeft dat deze gevoelens van voorbijgaande aard waren (notities, p. 13).

2.4.9. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat *“hij begon te voelen dat hij seksueel aantrekkelijk was voor mannen toen hij ongeveer 15 jaar oud was maar dat hij ongeveer 20 jaar oud was toen hij overtuigd was van zijn seksuele geaardheid. Hij legt uit dat tussen zijn 15 en 20 jaar oud hij vermoedde dat hij homoseksueel was maar stelde zichzelf veel vragen. Het was hierover niet duidelijk tijdens zijn persoonlijk onderhoud.”*. De nuanceringen die verzoeker aanbrengt in het verzoekschrift vinden echter geen grondslag in het administratief dossier en betreffen loutere *post factum* verklaringen die duidelijk na reflectie na kennisname van de bestreden beslissing tot stand gekomen zijn. Waar verzoeker betreurt dat hij niet werd geconfronteerd met deze inconsistentie, merkt de Raad op dat geen enkele bepaling de Commissaris-generaal belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis heeft genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verduidelijkt dat hij met dat meisje uitging, maar dat hij nooit gevoelens of seksuele aantrekkingskracht voor haar heeft gehad en dat ze nooit samen een seksuele relatie hebben gehad, herneemt de Raad dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker (althans volgens een versie van zijn verklaringen) dan een relatie aanging met het meisje, temeer hij geen twijfels had over zijn geaardheid en deze aanvaard had. Bovendien is niet aannemelijk dat verzoeker zich niet meer herinnert of hij nog een adolescent was of reeds een volwassen man was toen hij zijn homoseksualiteit ontdekte. Hoe dan ook, indien verzoeker inderdaad homoseksueel was, dan kan verwacht worden dat hij kan toelichten wanneer hij ongeveer ernstige twijfels en/of duidelijkheid had over zijn seksuele voorkeur, hoe hij daarmee omging en hoe hij zich opstelde binnen zijn directe leefomgeving. Dit is niet het geval.

2.4.10. Verzoeker kon geenszins doorleefd vertellen over de bewustwording van zijn homoseksualiteit. Zo stelde verzoeker initieel dat hij zich goed voelde vanbinnen toen hij voor het eerst gevoelens kreeg voor en aantrekkingskracht voelde tot mannen en dat hij geen twijfels had (notities, p. 12), terwijl hij even later dan weer aangaf dat het stap voor stap ging tot hij het omarmde (notities, p. 13).

Verzoekers wijzigende verklaringen over de bewustwording van zijn homoseksualiteit en hoe hij ermee omging, tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten. Ook verzoekers vage omschrijving over hoe hij ermee omging toen hij zich bewust werd van zijn geaardheid – *“Ik dacht gewoon, ik zal een sterke relatie hebben, het was een goed gevoel voor mij dan”* (notities, p. 13) – kan niet overtuigen.

2.4.11. Bovendien verklaarde verzoeker aanvankelijk dat zijn relatie met A.B.J. zijn enige relatie met een man was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat hij voor hij A.B.J. ontmoette een relatie met O.K., die tijdens de overstromingen stierf in 2014-2015, had gehad (notities, p. 7). Verzoekers uitleg in het verzoekschrift, dat hij dacht dat er gevraagd werd naar een *“romantische relatie”*, kan niet overtuigen. Van verzoeker, die tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde dat hij een *“korte tijd, niet eens een jaar”* was samen geweest met O.K., kan worden verwacht dat hij deze kortstondige relatie, indien waarachtig, zou herinneren en vermelden bij de DVZ.

2.4.12. Verzoeker maakt voorts zijn voorgehouden homoseksuele relatie met A.B.J. niet aannemelijk. Zo geeft verzoekers clichématige voorstelling van een homoseksuele relatie, waarbij een van de mannen een man is en de ander een vrouw (notities, p. 11, p. 12, p. 14), eerder blijk van zijn eigen perceptie van een homoseksuele relatie, dan dat deze verklaringen wijzen op werkelijke en doorleefde ervaringen. Verder dient opgemerkt dat verzoeker stelde dat *“op het strand, de homoseksuelen zijn aan de ene kant, normale mensen aan de andere kant”* (notities, p. 10). Hierop gevraagd over verzoeker meende dat homoseksuelen niet normaal zijn, verbeterde hij zichzelf *“Ik bedoel mensen die niet bij de homoseksuelen horen”* (notities, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker op dergelijke clichématige en respectloze wijze over homoseksuelen en hun relaties zou spreken, indien hij zelf homoseksueel was en een homoseksuele relatie had. Dergelijke toon ondergraaft aldus reeds zijn voorgehouden homoseksuele relatie.

2.4.13. Waar verzoeker stelt dat als *“hij de termen 'de vrouw zijn' en 'de man zijn' gebruikte toen hij uitlegde over zijn seksualiteit met A.B.J.”*, hij dit alleen deed *“uit schaamte om explicietere termen te gebruiken”*, kan niet worden ingezien welke explicietere termen beschamend zouden zijn en hoe dan ook kan dit niet verschonen waarom verzoeker zijn eigen (seksuele) relatie dan tot een cliché zou reduceren. Het door verzoeker neergelegde artikel van le Nouvel Observateur *“Du sexe entre homos actifs et passifs : cinq clichés démontés”* weerlegt net de clichés. Bovendien wordt in het artikel gesteld dat de vraag *“wie is de man en wie de vrouw”* dom is en dat er geen vrouwen zijn in een homoseksuele relatie. Dat verzoeker in een homofob klimaat opgroeide, neemt niet weg dat, indien verzoeker daadwerkelijk homoseksueel zou zijn, hij op een eigen genuanceerde wijze en vanuit zijn eigen ervaringen over de homoseksuele geaardheid zou kunnen praten, eerder dan te vervallen in clichés.

2.4.14. De ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele relatie met A.B.J. – die duurde van ergens in 2017 tot begin 2018 (notities, p. 16) – wordt slechts bevestigd door de vaststelling dat verzoeker amper iets weet over hem. Zo stelde verzoeker dat A.B.J. Nigeriaan was, doch wist hij niet van waar in Nigeria hij kwam (notities, p. 7), noch de reden waarom hij van Nigeria naar Sierra Leone verhuisd was (notities, p. 16). Verzoeker wist evenmin waarom A.B.J. als Nigeriaan een kliniek opende in Sierra Leone en niet in Nigeria, noch wat zijn etnische afkomst is, noch waar zijn familie in Nigeria woont, noch of hij broers of zussen heeft, noch of zijn ouders nog leven (notities, p. 17).

2.4.15. Verder stelde verzoeker dat hij geen contact meer had met A.B.J. nadat hij hem voor de laatste keer zag in Sierra Leone omdat hij zijn nummer, noch een telefoon heeft (notities, p. 18). De Raad kan echter slechts vaststellen dat verzoeker strijdige verklaringen aflegt hieromtrent. Zo stelde verzoeker dat hij zijn telefoon verloor toen hij aangevallen werd door zijn vader en de jongeren van de moskee (notities, p. 18), terwijl hij eerder had verklaard dat hij aangevallen werd door zijn vader en jongeren van de moskee, doch de aanval met zijn arm afsloeg en daarna een bericht stuurde naar A.B.J. om hem te komen ophalen (notities, p. 9). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom verzoeker geen contact meer zou hebben met A.B.J. tonen slechts aan dat verzoeker een verzonnen verhaal naar voor brengt. Ook verzoekers wijzigende verklaringen over of A.B.J. al dan niet eerdere homoseksuele relaties had voor verzoeker (notities, p. 18), ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden relatie met A.B.J. nu redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoeker hierover consistente verklaringen aflegt indien waarachtig.

2.4.16. Gezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid en relaties, zijn de problemen die hij hierdoor in Sierra Leone gekend zou hebben evenmin geloofwaardig.

2.4.17. De verwijzingen in het verzoekschrift naar rapporten over de algemene situatie van homoseksuelen in Sierra Leone zijn bijgevolg niet dienstig. De Raad benadrukt dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst immers niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, gezien hij zijn homoseksuele geaardheid, relaties en de problemen hierdoor niet aantoont.

2.4.18. Verzoeker legt twee medische attesten voor. In het attest van 25 mei 2018 worden letsels vastgesteld aan verzoekers linkerschouder, het attest van 11 juli 2018 betreft louter een verslag over de operatie die verzoeker hiervoor onderging. Wat betreft de vastgestelde littekens in het door verzoeker voorgelegde medisch attest van 25 mei 2018, dient opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. *In casu* doet de arts immers duidelijk geen uitspraak over de oorsprong van de verwondingen, nu wordt gesteld dat de littekens enkel “*volgens verzoeker*” en niet volgens de bevindingen van de dokter, te wijten zijn aan foltering (“*Selon les dires de la personne, ces lésions seraient dues à de la torture suite a sa conversion au chretienisme et son homosexualité*”). De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. Het medisch attest werpt dan ook geen ander licht op de voorgaande conclusies.

2.4.19. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK